Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Polka

Citation: Winther, Christian: ”Polka”, i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 225. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wintherchr01val-shoot-workid86094/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Ja vist! thi vore Ord og Tanker
I himmelvid Forskjellighed
Er avlede paa tvende Ranker,
Som Intet af hinanden veed:

Den enes Rod blev lagt i Jorden,
Hvor Solen koger Druen sød;
Den andens i vort høie Norden
Er fostret strengt i Kuldens Skjød.

Trods *det* vort Maal har indre Varme,
Saa fuld af samme rene Lyst,
Som naar to melkehvide Arme
Os trykke til et kjærligt Bryst.

Det siger *jeg* med stor Bestemthed,
Jeg det erfared mangen Gang:
At af saa sød og mild Beklemthed
Fremgaaer et Hjertes bedste Sang!

POLKA.

»Læg Naalen bort, lad Rokken staae,
Tag sølverspændte Skoe nu paa,
I Kroen hist til Dands vi gaae,
I to smaa søde Piger!
Oboen, som en Lærkelil,
Alt synger sødt, og Fløitens Spil
Med Contrabassen lystre vil,
Hvad Violinen siger.

Vi nyde vil vor unge Vaar;
Vor Kind er rød, vort Hjerte slaaer,

Vi ændse ei, at Tiden gaaer
Med altfor rappe Vinger.
Vi skye Alt, hvad er mørkt og tungt,
Vi elske, hvad er let og ungt,
Om Glæden, som det lyse Punkt,
Vor Tankefugl sig svinger!«

Og lystigt han til Strængens Klang,
Til Clarinettens klare Sang
Den Blonde og den Brune svang
I Dandsens lette Slingren.
Og da det saa mod Daggry gik:
»Farvel! Farvel!« med søde Blik,
Et Kys han fra dem Begge fik, —
Men sendt ham kun med Fingren.

De Kys, de fløi som i en Leeg,
Mens Begge ned ad Skrænten steg,
Den Ene rød, den Anden bleg,
Med Armen om hinanden.
Den Ene bleg? den Anden rød?
Og hver af dem dog lige sød!
De Farver, ak! hvad de betød?
Det løb ham om i Panden.

Den Blondes Kind var freidig, glad,
Men paa den Brunes Kinder sad
En Elskovssmertes Lilieblad
Og dulgte Hjertets Varme.
Saa da han kjæk som Beiler kom,
Den Blonde hvisked: Nei! men som
En Blomst den Blege segned om
Og rødmed i hans Arme.